Dosarul nr. *2-22160242-05-25r-24072025* Judecătoria Cahul, sediul Centrul
Judecător Dumitru Bosîi

Curtea de Apel Sud
D E CI Z I E
În Numele Legii

14 octombrie 2025 municipiul Cahul

Completul de judecată al Curții de Apel Sud, sediul Cahul,
judecând în componența:
***președintelui* completului de judecată, dlui:** *Evgheni BANCOV*,
***judecătorilor*: dlui** *Andrei SCRIPCENCO* și **dnei** *Inga GORLENCO*,

în lipsa părților, a judecat recursul ordinar declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, împotriva încheierii Judecătoriei Cahul, sediul Central din data de 20 iulie 2023, pronunțată în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală Recuperare Creanțe către executorul judecătoresc Constantin Vladislav, debitorul Racovița Dmitrii, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Cantemir, împotriva încheierii nr.096s-265/2022 din 19 octombrie 2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, în partea încasării cheltuielilor de executare.

C O N S T A T Ă :

În fapt.

La data de 03 noiembrie 2022, debitorul Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe a înaintat în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central contestația către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, debitorul Racovița Dmitrii și intervenientului accesoriu Inspectoratul de Poliție Cantemir, împotriva Încheierii nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare.

În susținerea contestației fiind indicat că, la data de 27.10.2022, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat Încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr.096s-265/2022 din 19.10.2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare în baza documentului executoriu emis de Inspectoratul de Poliție Cantemir privind încasarea in beneficiul statului a amenzii în sumă de 2700 lei de la debitorul Racovița Dmitrii.

Executorul judecătoresc și-a întemeiat refuzul pe prevederile art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare și anume că documentul executoriu nu este depus conform competenței teritoriale. Totodată, în pofida faptului că executorul judecătoresc a refuzat în intentarea procedurii de executare, ultimul a dispus încasarea cheltuielilor de executare din contul creditorului. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat urmează să achite cheltuielile de executare în sumă de 106,9 lei, pentru procedura neintentată.

Consideră Încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav în partea încasării cheltuielilor de executare ca neîntemeiată, ilegală și contrară intereselor financiare ale statului şi urmează a fi anulată din următoarele considerente.

Relatează că, executorul judecătoresc prin Încheierea emisă, a constatat că conform bazei de date „Acces" debitorul nu are domiciliu, iar potrivit procesului-verbal nr. D01 048280 din 02.06.2022 domiciliul debitorului este indicat în *****s. *****.

Menționează că potrivit Sistemului Informațional al SFS, debitorul Racovița Dmitrii îşi are domiciliul în *****, *****. Documentul executoriu a fost prezentat spre executare de către organul emitent cu încălcarea prevederilor art. 61 alin. (1) lit. a) din Codul de executare și nu de creditor Statul, în persoana Serviciului Fiscal de Stat.

Prin urmare, este vădit faptul că organul emitent se face vinovat de faptul că documentul executoriu nu a fost expediat după competență teritorială şi această responsabilitate nu poate fi pusă pe seama creditorului în persoana Serviciului Fiscal de Stat.

Astfel, SFS este în imposibilitate de a evita parvenirea unui astfel de document executoriu în adresa executorului judecătoresc, deoarece creditorul află despre existența acestuia doar în urma recepționării de la executorul judecătoresc a încheierii privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare.

Prin urmare, Serviciul Fiscal de Stat consideră solicitarea cheltuielilor de executare ca fiind neîntemeiate or, executorul judecătoresc a refuzat în primirea documentului executoriu spre executare și intentarea procedurii de executare, respectiv procedura de executare nu a fost intentată, iar prevederile art. 61 din Codul de executare, nu stabilesc întocmirea unui borderou de calcul al cheltuielilor de executare.

În circumstanțele enunțate și în contextul normelor de drept menționate, reiese că executorul judecătoresc urma să refuze intentarea procedurii de executare și să restituie organului emitent, documentul executoriu din oficiu fără a solicita achitarea cheltuielilor de executare de la creditor, în cazul în care nu a intentat procedura de executare, or, creditorul în persoana Serviciului Fiscal de Stat nu a admis careva derogări de la legislație privind punerea în executare a documentelor executorii.

Concomitent, în conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) din Codul de executare, executarea silita reprezintă un ansamblu de măsuri, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligațiile.

Consideră că, executorul judecătoresc confundă două noţiuni distincte cum sunt: a) procedura de executare şi b) oformarea dosarului. Legislația strict prevede definiția, Executării silite... Executarea silită presupune nu acțiuni de refuz în executare, dar acțiuni spre executarea silită a documentului executoriu, ir acțiunile de refuz în executare nicidecum nu cad sub incidenţa acțiunilor de executare silită, mai mult oformarea dosarului prin care s-a refuzat în primirea documentului executoriu spre executare şi arhivarea acestei încheieri de refuz nu constituie acțiuni de executare silită, or, conform art.10 din Codul de executare, (1) Executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prevăzute de prezentul cod, prin care creditorul

realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, cu concursul organelor de stat abilitate, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplineşte benevol obligațiile. (2) Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează prin orice formă prevăzută de prezentul cod, simultan sau succesiv, pînă la realizarea dreptului recunoscut prin documentul executoriu, până la achitarea dobânzilor, a penalităților sau a altor sume, acordate potrivit legii, precum şi a cheltuielilor de executare. (3) Executarea silită se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit prezentului cod, este document executoriu.

Conform art. 36 alin. (1)-(3) din Codul de executare, cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare și onorariul executorului judecătoresc. Debitori ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare și ai spezelor procedurii de executare sînt în mod solidar creditorul şi debitorul procedurii de executare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care creditorul a avansat integral cheltuielile de executare, debitor al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare. Partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acțiunile dispuse şi efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor.

Mai mult, prin prisma atât a art. 60 alin. (3) și (3^2) cât şi conform prevederilor art. 36 alin.(2) din Codul de executare este prevăzut principiul unde cheltuielile finale se pun pe seama debitorului, iar conform prevederilor art.36 alin.(5) din Codul de executare, în cazul în care creditorul a avansat cheltuielile de executare, creditorul are dreptul la restituirea cheltuielilor avansate.

Conform art. 60 alin. (3) Cod de executare, în termen de 3 zile după primirea documentului executoriu, executorul judecătoresc emite o încheiere cu privire la intentarea procedurii de executare, pe care o expediază părților în procedura de executare în cel mult 3 zile de la emitere, şi propune debitorului de a executa documentul executoriu în termen de 15 zile, fără să întreprindă acțiuni de punere în executare a documentului executoriu. La încheierea cu privire la intentarea procedurii de executare va fi anexat borderoul de calcul al cheltuielilor de executare legate de plata taxei de intentare și de arhivare a dosarului de executare, or, potrivit art. 60 alin. (3^2) din Codul de Executare, în cazul în care debitorul nu execută documentul executoriu în termenul de 15 zile de la data recepționării încheierii de intentare, executorul judecătoresc continuă procedura de executare, expediind părţilor o încheiere în acest sens, însoţită de borderoul de calcul al altor cheltuieli de executare, cu menţiunea că suma acestora, care urmează a fi încasată de la debitor, se va stabili ulterior în condițiile legii. Curgerea termenului începe din momentul comunicării debitorului a încheierii cu privire la intentarea procedurii de executare în condițiile art. 67 din prezentul cod.

Prin urmare, taxarea întocmirii nereglementate a dosarului cit și a borderoului de calcul în situația în care executorul judecătoresc dispune prin încheiere refuzul de primire a documentului executoriu nu este reglementată de nici un punct din Regulamentul privind modul de determinare

a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 886 din 23 septembrie 2010, nici de prevederile Codului de executare, iar pe cale de consecinţă, acțiunile executorului judecătoresc reieşind din care, sunt dispuse careva cheltuieli de executare, în condiții de refuz în executare, sunt în afara cadrului legal.

Totodată, prevederile art. 37 alin. (7) lit. e) din Codul de executare, prevăd că, de obligația avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc sunt scutiți creditorii conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului şi confiscările..

Astfel, reieşind din norma precitată supra, nu poate fi interpretat că, statul este obligat să răspundă pentru debitor. Or, la caz creditorul Serviciul Fiscal de Stat este scutit de obligația avansării taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc.

Relevante la caz, sunt și prevederile Regulamentului privind modul de determinare a mărimii taxelor efectuarea din oficiu a actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărirea Guvernului RM nr.886 din 23 septembrie 2010. (Regulament).

La fel, indică că, urmează a fi făcută referirea și la pct. 11 subpunctul 1) al Regulamentului privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare, potrivit căruia taxele de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor se compun din taxa de intentare și formare a dosarului de executare, adică în comun, dar nu separat.

Mai mult, întocmirea dosarului în situația în care executorul judecătoresc dispune prin incheiere refuzul de a intenta procedura de executare nu este reglementată de nici un punct din Regulamentul menționat mai sus, iar pe cale de consecință, acțiunile executorului judecătoresc, din care sunt pretinse cheltuieli, sunt inafara cadrului legal.

În asemenea circumstanțe taxa de arhivare a dosarului de executare în sumă de 60 lei nu poate fi aplicată, întrucât documentele executorii nu au fost executate, iar taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor și spezelor procedurii de executare în sumă de 20 lei, nu poate fi solicitată, întrucât nu au fost efectuate acțiuni taxabile, or, prevederile Codului de executare, nu conțin careva mențiuni cu privire la acțiunile care urmează a fi puse în sarcina executorului judecătoresc, în cazul în care acesta dispune prin încheiere refuzul de a intenta procedura de executare.

La fel, este lipsită de suport legal și taxa încasată în sumă de 15 lei de executorul judecătoresc pentru transmiterea sau înminarea actelor și 11,9 lei pentru comunicarea actelor, deoarece intentarea procedurii nu a avut loc, iar organul emitent a documentului executoriu și creditorul-Statul, în persoana Serviciului Fiscal de Stat, puteau fi informați despre soluția adoptată și comunicată încheierea corespunzătoare prin intermediul poștei electronice, la adresa de e-mail a autorităților, acțiune care nu necesită careva cheltuieli suplimentare.

Reiterează, că în actuala speță, documentul executoriu prezentat spre executare a avut ca obiect încasarea amenzii contravenționale. Respectiv, în cadrul procedurii de acest gen executorul judecătorese reprezintă Statul, fiind un exponent al autorității de Stat în raport cu

persoana vizată în cadrul procedurii de executare a unei sancțiuni pecuniare de ordin contravențional, care potrivit jurisprudenței CtEDO (cauza Ziliberberg contra Moldovei) echivalează, fiind similară, unei sancțiuni penale. În atare situație cînd executorul judecătoresc acționează din numele și în interesul Statului, în calitate de autoritate de Stat privind punerea în executare a pedepsei cu caracter contravențional (penal), acesta nu dispune de dreptul de a încasa de la Stat cheltuielile de executare, în acest sens lipsind cadrul legal.

Poziția Serviciului Fiscal de Stat în situație similară, descrisă supra, a fost susținută prin Decizia Curții de Apel Chișinău nr. 2r-2545/21 din 05.10.2021, unde completul a menționat că statul este scutit de achitarea cheltuielilor de executare, în cazul în care în contul acestuia urmează a fi încasate careva amenzi contravenționale. De asemenea, Colegiul a concluzionat că instanţa de fond incorect și contrar prevederilor legale a respins contestaţia creditorului SFS, deoarece incorect a stabilit starea de fapt și situația real existentă, greşit a identificat raportul juridic ce derulează în speţă, incorect a identificat și aplicat normele de drept material ce guvernează respectivul raport juridic și, ca consecință, greşit a menținut încheierile executorului judecătoresc, care sunt contrare legii, în partea încasării cheltuielilor de executare.

La fel, prin Decizia Curții de Apel Chişinău nr.2r-236/22 din 24.05.2022, poziția Serviciului Fiscal de Stat a fost susținută într-o speţă similară, unde completul a menționat că instanţa de fond în mod eronat a respins cererea de contestare privind anularea încheierilor privind restituirea documentelor executorii drept neexecutate a executorului judecătoresc, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare din contul creditorului Serviciului Fiscal de Stat, creditorul nu este în drept să achite cheltuieli care nu se regăsesc în actele normative, iar executorul judecătoresc nu poate pretinde taxe și speze mai mari decât este reglementat de legislație (pct.4 din Regulament), acțiunile executorului judecătoresc din care sunt pretinse cheltuieli, fiind în afara cadrului legal.

Concomitent, atenționăm asupra faptului că poziția Serviciului Fiscal de Stat, în partea încasării abuzive a cheltuielilor (spezelor) în cazurile de refuz în intentare a procedurii de executare, a fost constatată și respectiv confirmată de către Curtea de Apel Chișinău, care prin Deciziile nr.2r1677/22 din 05.07.2022, nr.2r-3320/21 din 25.01.2022, nr.2r-3321/21 din 13.01.2022, a anulat încheieril executorului judecătoresc Bedros Pavel, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare pretinse în situații identice cu cea descrisă în speţă.

Totodată, menționează că solicitarea achitării cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc din contul Bugetului Public Național pentru acțiuni care nu sunt prevăzute de lege, prejudiciază interesele financiare ale statului. Or, în conformitate cu art. 11 alin. (1) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr. 181 din 25.07.2014, resursele bugetare se alocă și se utilizează în mod econom, eficient și eficace, în concordanţă cu principiile bunei guvernări.

Mai mult, practica CtEDO a stabilit faptul că principiul conform căruia documentele executorii trebuie executate, nu poate fi interpretat ca obligând statul să răspundă pentru un debitor privat. în caz de imposibilitate de plată a acestuia (cauza Grițco vs Moldova, cererea nr.15840/02 din 14 iunie 2001).

Prin urmare, consideră că executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni care să justifice din punct de vedere legal, încasarea cheltuielilor de executare pentru efectuarea acestora, iar solicitarea încasării cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc din contul Bugetului Public Naţional pentru acțiuni care nu sunt prevăzute de lege, prejudiciază interesele financiare ale statului, fapt pe care îl consideră inadmisibil.

Reieșind din cele expuse, Serviciul Fiscal de Stat, în temeiul art. 1, 10 alin.(1), art. 20, 22, art. 36, art.37, art.60, art.61 alin. (1), art.161-163 din Codul de executare al Republicii Moldova şi art. 206 din Codul de procedură civilă al Republicii Moldova, solicită admiterea cererii de contestare, anularea încheierii privind refuzul de a intenta procedura de executare nr.096s-265/2022 din 19.10.2022 în partea încasării cheltuielilor de executare, emisă de executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, examinarea cauzei în lipsa reprezentantului Serviciului Fiscal de Stat.

Poziția primei instanțe.

Prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 iulie 2023, s-a respins ca neîntemeiată contestația înaintată de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, debitorul Racovița Dmitrii și intervenientului accesoriu Inspectoratul de Poliție Cantemir, împotriva Încheierii nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare în partea încasării cheltuielilor de executare.

Solicitarea recurentului.

În dezacord cu încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20 iulie 2023, la data de 21 iulie 2025 Serviciul Fiscal de Stat, a contestat-o cu recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, cu casarea încheierii recurate, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a contestației în partea încasării cheltuielilor de executare.

În motivarea recursului a indicat că, încheierea primei instanțe a fost recepționată de către Serviciul Fiscal de Stat la data de 14.07.2025. Cu încheierea nominalizată nu este de acord și o consideră nefondată și netemeinică din următoarele considerente.

La caz, la data de 27.10.2022, Serviciul Fiscal de Stat a recepționat încheierea executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 refuzul de a intenta procedura de executare, prin care a dispus a refuza primirea spre executare a documentului executoriu nr. D01048280 din 02.06.2022 emis de IGP, privind încasarea de la Racovița Dmitrii a amenzii în mărime de 900 lei.

Totodată, la caz, prin încheierea menționată supra, executorul judecătoresc a dispus încasarea din contul Serviciului Fiscal de Stat a cheltuielilor de executare în sumă de 106,90 lei pentru procedura refuzată și neintentată..

Nefiind de acord cu încheierea executorului judecătoresc emisă la data de 19.10.2022, Serviciul Fiscal de Stat a formulat contestație, iar prin încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 20.07.2023, a fost respinsă ca neîntemeiată contestația înaintată de Serviciul Fiscal

de Stat cu privire la anularea Încheierii executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, în partea încasării cheltuielilor de executare.

Notează că instanța care soluționează cauza în fond trebuie să se expună asupra tuturor probelor referitoare la circumstanțele de fapt şi de drept ale cauzei, la cercetarea şi aprecierea probelor administrate.

Conform prevederilor art. 1 alin. (1) din Codul de executare, procedura de executare are sarcina de a contribui la realizarea drepturilor creditorilor recunoscute printr-un document executoriu prezentat spre executare, în modul stabilit de lege.

La fel, potrivit art. 2 din Codul de executare, executorul judecătoresc asigură executarea silită a documentelor executorii în strictă conformitate cu prezentul cod şi cu alte acte normative.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și alin. (2) din Codul de executare, executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-şi îndeplinește benevol obligațiile.

Consideră relevant de menționat că, instanța de fond a omis prevederile art. 315 alin. (3) din Codul de executare, potrivit cărora organul emitent care a aplicat amenda verifică în Registrul debitorilor dacă amenda a fost achitată și în cazul în care contravenientul nu a achitat-o, trimite executorului judecătoresc documentul executoriu pentru încasarea silită.

Astfel, consecințele negative aferent înaintării spre executare silită a unui document executoriu care nu corespunde legislației în vigoare, le suportă organul emitent or, Serviciul Fiscal de Stat, este în imposibilitate de a evita parvenirea unui astfel de document executoriu în adresa executorului judecătoresc, deoarece creditorul află despre existența acestuia doar în urma recepționării de la executorul judecătoresc a încheierii emise.

Mai mult, documentul executoriu se prezintă spre executare de către agentul constatator, cu respectarea exigențelor stabilite la art. 14, art. 16, art. 30, art. 315 din Codul de executare, prevederile Hotărîrii Curții Constituționale nr. 7 din 26.04.2018 şi art. 443 din Codul contravențional. Astfel, organul emitent al documentului executoriu se face responsabil de punerea în executare a documentului executoriu cu respectarea dispozițiilor legale menționate supra, prin urmare, această responsabilitate nu poate fi pusă pe seama creditorului în persoana Serviciului Fiscal de Stat.

Cu referire la încasarea cheltuielilor de executare, menționează că, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (3) şi (8) din Codul de executare, partea care solicită efectuarea unui act sau inițierea unei acțiuni în cadrul procedurii de executare are obligația de a avansa taxele aferente actelor întreprinse de executorul judecătoresc, precum și cheltuielile de executare necesare în acest scop. Totodată, în situația în care sumele urmează a fi încasate în beneficiul statului, acesta este scutit de obligația de a avansa aceste cheltuieli.

În aceeași ordine de idei, prevederile art. 37 alin. (7) lit.e) din Codul de executare, stipulează că, de obligația avansării taxelor pentru efectuarea din oficiu a actelor executorului

judecătoresc sunt scutiți creditorii conform documentelor privind încasarea sumelor în beneficiul statului şi confiscările.

Instanța de judecată confundă două noțiuni distincte cum sunt a) procedura de executare şi b) dosarul de executare. Legislația strict prevede definiția, ‚Executării silite". Executarea silită presupune nu acțiuni de refuz în executare, dar acțiuni îndreptate spre executarea silit a documentului executoriu, iar acțiunile de refuz în executare nicidecum nu cad sub incidența acțiunilor de executare silită. Respectiv, Serviciul Fiscal de Stat atestă faptul că instanța de judecată a confundat executarea silită care se taxează şi formarea dosarului de refuz în executare care nu cade sub incidența acțiunilor taxabile de legiuitor, deoarece lipsesc condițiile și tarifele de achitare ale acestora: nicio formă de executare nu a fost efectuată care cade sub incidența Codului de executare.

Astfel, este foarte clar că legiuitorul acordă dreptul executorului judecătoresc de a încasa taxa de arhivare şi întocmire a dosarului de la debitor în cazul intentării, în faza de executare benevolă în termen de 15 zile până a întreprinde măsuri de executare silită. Deci, în faza de examinare şi emitere a încheierii de refuz, legiuitorul nu reglementează taxe care legal pot fi pretinse de executorul judecătoresc şi achitate de Serviciul Fiscal de Stat.

Instanța de fond a omis faptul că, documentul executoriu prezentat spre executare are ca obiect încasarea amenzii contravenționale. Respectiv, în cadrul procedurii de acest gen executorul judecătoresc reprezintă Statul, fiind un exponent al autorității de Stat în raport cu persoana vizată în cadrul procedurii de executare a unei sancțiuni pecuniare de ordin contravențional, care potrivit jurisprudenței CtEDO (cauza Ziliberberg contra Moldovei) echivalează, fiind similară, unei sancțiuni penale.

În atare situație cînd executorul judecătoresc acționează din numele şi în interesul Statului, în calitate de autoritate de Stat privind punerea în executare a pedepsei cu caracter contravențional (penal), acesta nu dispune de dreptul de a încasa cheltuielile de executare de la Stat, în acest sens lipsind cadrul legal.

O astfel de poziție este susținută de către Curtea de Apel Chișinău, care prin Decizia nr. 2r-1856/21 din 18.10.2022 a admis recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat, cu mențiunea că în cazul în care s-a refuzat în intentarea procedurii de executare, lipsind dosarul/procedura de executare, lipseşte cadrul şi acoperirea legală a acțiunii executorului judecătoresc de încasare a taxei pentru arhivarea dosarului de executare. De asemenea, Colegiul făcând referire şi trimitere la dispozițiile art. 37 din Codul de executare reaminteşte că, norma numită reglementează modul și acordă executorului judecătoresc dreptul de a încasa cheltuielile de executare formate din taxe, speze şi onorariu doar în cadrul unei proceduri/dosar de executare.

Remarcă că, instanța de judecată nu a motivat care acțiuni concrete ale executorului judecătoresc, în condiția în care s-a dispus refuzul intentării procedurii de executare, denotă cu certitudine suportarea cheltuielilor de executare, care de facto, în esența sa, pot fi suportate doar în cadrul unei proceduri de executare deja intentate. Or, din însăși sintagma „Cheltuieli de executare” rezultă că acestea pot fi atribuite doar executării documentului executoriu și nicidecum neexecutării acestuia, manifestată prin refuzul de intentare.

La fel, conform prevederilor pct. 10 din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.886 din 23 septembrie 2010, taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc se compun din: 1) taxe de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor; 2) taxe pentru acțiunile procedurale întreprinse de executorul judecătoresc; 3) taxe pentru serviciile prestate de executorii judecătoreşti în mod distinct, conform pct. 11 din Regulamentul indicat supra, taxele de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor se compun din: 1) taxa de intentare şi formare a dosarului de executare - 1 unitate convențională; 2) taxa de arhivare a dosarului de executare -3 unități convenționale; 4) taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare - 1 unitate convențională pentru o procedură de executare.

Prin urmare, considerăm că executorul judecătoresc nu a întreprins acțiuni care să justifice din punct de vedere legal, încasarea cheltuielilor de executare pentru efectuarea acestora, iar solicitarea încasării cheltuielilor de executare de către executorul judecătoresc din contul Bugetului public național pentru acțiuni care nu sunt prevăzute de lege, prejudiciază interesele publice ale statului, fapt pe care îl considerăm inadmisibil.

Refuzul intentării procedurilor de executare, denotă cu certitudine doar faptul că, executorul nu a întreprins careva acțiuni de executare silită în privința debitorului, prin urmare, nu este în drept să invoce în mod abuziv acțiuni de executare inexistente pentru a solicita încasarea pretinselor cheltuieli din contul creditorului. Or, potrivit pct. 4 din Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi a spezelor procedurii de executare, aprobat prin Hotărîrea Guvernului RM nr. 886 din 23 septembrie 2010, executorul judecătoresc nu este în drept să pretindă pentru actele efectuate plăți mai mari decît cele stabilite în prezentul Regulament.

În atare situație, Serviciul Fiscal de Stat consideră solicitarea cheltuielilor de executare ca fiind nejustificată or, executorul judecătoresc nu a executat silit documentul executoriu, măsuri concrete de executare nu au fost întreprinse, pentru care ar fi în drept să solicite încasarea cheltuielilor de executare și nu a prezentat probe corespunzătoare conform pct.8 din Regulament.

La cele expuse supra, Serviciul Fiscal de Stat citează poziția Curții de Apel Chișinău, care prin Decizia nr. 2r-236/22 din 24.05.2022, a menționat că instanța de fond în mod eronat a respins cererea de contestare privind anularea încheierilor executorului judecătoresc, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare din contul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, or, creditorul nu este în drept să achite cheltuieli care nu se regăsesc în actele normative, iar executorul judecătoresc nu poate pretinde taxe și speze mai mari decât este reglementat de legislație (pct.4 din Regulament), acțiunile executorului judecătoresc din care sunt pretinse cheltuieli, fiind în afara cadrului legal.

Mai mult, nici art. 61 din Codul de executare, nu stipulează faptul că în caz de refuz de intentare a procedurii de executare este necesar de a întocmi borderoul de calcul, pentru cheltuielile executorului judecătoresc în vederea executării documentului executoriu. Totodată,

potrivit art. 61 alin.(4) din Codul de executare, în cazul refuzului de a intenta procedura de executare, cheltuielile de executare nu se achită.

Poziția Serviciului Fiscal de Stat, în partea încasării abuzive a cheltuielilor (spezelor) în cazurile de refuz în intentare a procedurii de executare, a fost constatată și respectiv confirmată de către Curtea de Apel Chișinău, care prin Deciziile nr. 2r-715/23 din 02.05.2023, nr. 2r-1360/23 din 30.05.2023, nr. 2r-1933/23 din 19.09.2023, nr. 2r2705/23 din 24.10.2023, nr. 2r-2729/23 din 31.10.2023, nr. 2r-3453/22 din 30.11.2023, nr. 2r1247/24 din 23.09.2024, nr. 2r-975/24 din 30.01.2025 a anulat încheierile executorului judecătoresc, în partea ce ține de încasarea cheltuielilor de executare pretinse în situații identice cu cea descrisă în speță.

În concluzie, se atestă faptul că instanța de fond la luarea deciziei nu a justificat legal opinia sa, în pofida faptului că, înfăptuirea justiției, în numele legii, are semnificația că actul de justiție izvorăște din normele legale, iar forța lui executorie derivă tot din lege.

În același context, justiția se înfăptuiește în numele legii. Realizarea justiției nu poate fi un act subiectiv, pro causa, al judecătorului, ci unul obiectiv, imparțial, derivat din raportarea la lege a situației de fapt.

Corespunzător, notăm că rolul decizional conferit instanțelor de judecată urmărește înlăturarea dubiilor care persistă cu ocazia interpretării normelor, iar dreptul la un proces echitabil presupune prezumția de conformitate a actelor normative interpretate şi aplicate de instanța de judecată în actul de înfăptuire a justiției. Mai mult, potrivit art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă, faptele stabilite printr-o hotărîre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluţionată anterior în instanţă de drept comun sau în instanţă specializată sînt obligatorii pentru instanţa care judecă cauza şi nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleaşi persoane.

În lumina celor expuse în prezenta cerere de recurs, considerăm că hotărârea instanței de fond este afectată de erori esențiale atât sub aspectul aplicării normelor de drept material, cât și sub aspectul respectării normelor de drept procesual.

Instanța de fond a interpretat şi aplicat în mod greşit dispozițiile legale incidente cauzei, ceea ce a condus la pronunțarea unei soluții ilegale și netemeinice. În mod special, s-a omis analiza completă şi obiectivă a probelor administrate, fiind ignorate aspecte relevante care ar fi putut conduce la o altă concluzie în fapt şi în drept. Totodată, instanța de fond nu a respectat principiile fundamentale ale procesului echitabil, consacrate atât de Codul de procedură civilă, cât și de jurisprudența constantă a Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Or, garanțiile implicite ale art.6§1 CEDO includ obligația instanței de a motiva hotărîrile judecătoreşti (H.împotriva Belgiei, pct.53). O decizie motivată permite părților să demonstreze că a fost audiată în mod real cauza lor. Deşi o instanță internă dispune de o marjă de apreciere în alegerea argumentelor și admiterea probelor, aceasta trebuie să-și justifice activitatea precizând motivarea deciziilor luate (Suominem împotriva Finlandei, pct.36).

În speță, instanța de fond nu a oferit o apreciere concretă și expresă asupra legalității încheierii executorului judecătoresc nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022, prin care s-a dispus

încasarea cheltuielilor de executare, deși s-a constatat anterior refuzul de a intenta procedura de executare silită, în condițiile în care documentul executoriu nu a fost pus în executare.

Totodată, argumentul instanței de fond precum că, executorul judecătoresc suportă anumite acțiuni procesuale, care sunt taxate, iar persoana care solicită efectuare anumitor acțiuni, adică creditorul va suporta cheltuielile respective, urmează a fi apreciat critic, or, în modul strict legal executorului judecătoresc îi sunt avansate doar taxele de intentare și de arhivare a dosarului de executare, spezele procedurii de executare, precum şi taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc de creditorul sau persoana care solicită efectuarea acestor acte, însă la caz, executorul judecătoresc a refuzat în intentarea procedurilor de executare și nu le-a intentat, considerând o acțiune ce a fost efectuată de executorul judecătoresc în lipsa solicitării acestei acțiuni din partea creditorului.

Instanța de fond în mod eronat a respins cerința creditorului privind anularea încheierii executorului judecătoresc în partea ce ține de achitarea cheltuielilor de executare, or executorul nu a întreprins nici o acțiune potrivit normelor expuse supra, fiind învestit cu atribuții și împuterniciri exclusiv în vederea executării documentelor executorii. Întocmirea dosarului în situația în care executorul judecătoresc dispune prin încheiere refuzul de primire a documentelor executorii nu este reglementată de nici un punct din Regulamentul menționat supra, iar pe cale de consecință, acțiunile executorului judecătoresc, din care sunt pretinse cheltuieli, sunt în afara cadrului legal.

În acest sens, se constată depășirea limitelor de competență și neîntemeiată solicitarea cheltuielilor de executare, atît timp cît nici nu a fost intentată procedura de executare, fapt confirmat prin încheierile de refuz în intentarea procedurii de executare.

Reieșind din prevederile legale aplicabile şi raportate la conținutul Încheierii nr.25-570/2022 din 20.07.2023, emisă de judecătorul Judecătoriei Cahul (sediul Central) Dumitru Bosîi, se atestă că Încheierea a fost emisă neîntemeiat și contrar prevederilor legale citate.

Termenul de declarare a recursului.

Potrivit art. 425 din Codul de procedură civilă, „ *termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii* ”.

Din actele cauzei se constată că încheierea Judecătoriei Cahul, sediul Central a fost pronunțată pe data de 20 iulie 2023. Potrivit scrisorii de expediere a actului judecătoresc, încheierea contestată a fost expediată în adresa recurentului la 08.07.2025. Astfel, recursul depus la data de 21.07.2025, prin prisma prevederilor art. 425 din Codul de procedură civilă, a fost declarat în termen.

Procedura de notificare a fost legal executată.

În corespundere cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă „*Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor*”.

În contextul normei enunțate, părțile au fost notificate că referitor la examinarea recursului cu posibilitatea de a depune referință.

Astfel, la data de 08 septembrie 2025 ***intervenientul accesoriu IP Cantemir - în persoana reprezentantului Gorgan Igor a depus referință*** prin care a solicitat admiterea recursului, casarea încheierii instanței de fond, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a contestației. În susținerea contestației fiind reiterate prevederile art. 36, 37 alin.(7) lit.e), 43 Cod de executare.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea încheierii judecătorești contestate, pe baza dosarului şi a motivelor invocate în cererea de recurs, Completul de judecată conchide că recursul declarat este neîntemeiat şi urmează a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond ca fiind una legală și întemeiată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu art. 423 alin. (1) din Codul de procedură civilă, „*încheierea dată în primă instanţă poate fi atacată cu recurs, separat de hotărîre, de către părţi şi de ceilalţi participanţi la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi, precum şi în cazurile în care încheierea face imposibilă desfăşurarea de mai departe a procesului*".

Potrivit art. 427 lit. a) din Codul de procedură civilă „ *instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea*".

Pornind de la prevederile legale citate, recursul s-a examinat fără participarea părților, însă cu înștiințarea acestora despre data şi ora judecării cauzei în ordine de recurs.

Studiind materialele dosarului în raport cu motivele invocate în cererea de recurs, Completul de judecată reține că recurentul își manifestă dezacordul cu încheierea executorului judecătoresc nr. 096s-265/2022 din 19 octombrie 2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, în partea încasării cheltuielilor de executare.

În conformitate cu prevederile art. 10 alin. (1) și (2) din Codul de executare, *executarea silită reprezintă un ansamblu de măsuri, prin care creditorul realizează, prin intermediul executorului judecătoresc, drepturile sale, recunoscute printr-un document executoriu, dacă debitorul nu-și îndeplinește benevol obligațiile. Executarea silită începe prin sesizarea executorului judecătoresc în condițiile legii și se efectuează în baza unui titlu executoriu sau a unui alt document care, potrivit Codului de executare, este document executoriu.*

Conform art. 22 alin. (2) Codul de executare, *executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanților la procesul de executare drepturile şi obligațiile lor.*

Potrivit art. 15 alin. (1) Codul de executare*, documentul executoriu se prezintă spre executare de către creditor.*

Astfel, prin prisma prevederilor codului de executare se atestă că executorului judecătoresc Constantiniuc Vladislav a fost prezentat spre executare silită documentul executoriu nr. D01048280 din 02.06.2022, emis de Inspectoratul General al Poliției la cererea creditorului

Serviciului Fiscal de Stat, prin care s-a dispus încasarea amenzii în sumă de 2 700 lei de la debitorul Racovița Dmitrii în beneficiul creditorului Ministerului Finanțelor Trezorăria de Stat.

La data de 19 octombrie 2022 executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav a emis Încheiere nr. 096s-265/2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare nr.D01048280 din 02.06.2022, emis de Inspectoratul General al Poliției prin care s-a dispus încasarea amenzii în sumă de 2 700 lei de la debitorul Racovița Dmitrii în beneficiul creditorului Ministerului Finanțelor Trezorăria de Stat, din motiv că ***documentul executoriu nu este de competența executorului judecătoresc***. Concomitent s-a dispus a încasa din Bugetul Public Național prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat a cheltuielilor de executare în sumă de 106, 90 lei.

Urmare a emiterii Încheierii nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 executorul judecătoresc a emis și borderoul de calcul, prin care a dispus încasarea sumei de 106,9 lei cu titlu de taxe pentru fiecare, care include: taxa de arhivare a dosarului de executare în mărime de 60 lei; taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare în mărime de 20 lei; taxa pentru întocmirea și eliberarea sau expedierea pe suport de hârtie sau în versiunea electronică a demersurilor, încheierilor, dispozițiilor sau informațiilor către deținătorii registrelor de stat, instituțiile financiare, angajatul debitorului, terțele persoane sau alte organe, inclusiv în procesul vânzării bunurilor mobile în mărime de 5 lei; taxa pentru transmiterea sau înmânarea încheierilor, înștiințărilor, telegramelor în mărime de 11,9 lei.

Nefiind de acord cu acesta, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Recuperare Creanțe, la data de 03 noiembrie 2022 a depus în cadrul Judecătoriei Cahul, sediul Central către executorul judecătoresc Constantiniuc Vladislav, debitorul Racovița Dmitrii și intervenientului accesoriu Inspectoratul de Poliție Cantemir, împotriva Încheierii nr. 096s-265/2022 din 19.10.2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare prin care a solicitat anularea încheierii privind refuzul de a intenta procedura de executare nr.096s-265/2022 din 19.10.2022 în partea încasării cheltuielilor de executare.

În conformitate cu art. 161 alin. (1) Cod de executare „*actele de executare întocmite de executorul judecătoresc sau acțiunile/inacțiunea acestuia pot fi contestate de către părți și de alți participanți la procesul de executare, precum și de terții care consideră că prin actele de executare sau acțiunile/inacțiunea executorului judecătoresc le-a fost încălcat un drept recunoscut de lege. Actele de executare întocmite de executorul judecătoresc nu pot fi contestate dacă din momentul săvârşirii lor au trecut mai mult de 6 luni.*"

În conformitate cu art. 163 alin. (1) Cod de executare „*reclamațiile din cererea privind contestarea actelor de executare întocmite de executorul judecătoresc sau a acțiunilor/inacțiunii acestuia se înaintează împotriva creditorului sau debitorului. Cererea se judecă în condițiile Codului de procedură civilă, în termen de 30 de zile. Executorul judecătoresc atras din oficiu în calitate de intervenient accesoriu este obligat, dacă sunt întrunite condițiile art.119 din Codul de procedură civilă nr.225/2003, să prezinte instanței de judecată copia certificată a procedurii de executare și să dea explicații scrise referitoare la actele contestate.*"

Or, potrivit art. 7 alin. (1) Cod civil „*legea civilă nu are caracter retroactiv. Ea nu modifică şi nici nu suprimă condiţiile de constituire a unei situaţii juridice constituite anterior, nici condiţiile de stingere a unei situaţii juridice stinse anterior. De asemenea, legea nouă nu modifică şi nu desfiinţează efectele deja produse ale unei situaţii juridice stinse sau în curs de realizare.*"

În conformitate cu art. 22 alin. (2) din Codul de executare, *executorul judecătoresc este obligat să întreprindă măsurile prevăzute de lege pentru executarea operativă a documentelor executorii şi să explice participanţilor la procesul de executare drepturile şi obligaţiile lor.*

Potrivit art. 43 Codul de executare alin. (1), *părţi în procedura de executare sânt: creditorul şi debitorul, iar conform alin. (2) creditor este persoana fizică sau juridică în al cărei interes a fost emis documentul executoriu. În cazul în care sumele se încasează în beneficiul statului, calitatea de creditor o exercită Ministerul Finanţelor prin intermediul Serviciului Fiscal de Stat. Iar alin. (3) al aceluiaşi articol prevede că partea care solicită îndeplinirea unui act sau întreprinderea unei acţiuni în cadrul procedurii de executare este obligată să avanseze taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi spezele procedurii de executare necesare în acest scop. Pentru actele sau acţiunile dispuse şi efectuate din oficiu de către executorul judecătoresc, cheltuielile se avansează de către creditor.*

În corespundere cu art. 61 din Codul de executare, (1*) Executorul judecătoresc refuză intentarea procedurii de executare dacă:* ***a) documentul nu este de competența sa.***

În conformitate cu art. 66 alin. (1), (2) Codul de executare, *Intentarea, amânarea, suspendarea şi încetarea executării silite, eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din executare, aplicarea şi ridicarea măsurilor de asigurare a executării, alte măsuri prevăzute de lege se dispun de executorul judecătoresc prin încheiere, care trebuie să cuprindă: a) data şi locul adoptării, numărul procedurii de executare; b) numele executorului judecătoresc, adresa juridică a biroului său; c) procedura de executare asupra căreia se adoptă încheierea; d) chestiunea asupra căreia se adoptă încheierea; e) motivele care au determinat adoptarea încheierii şi legea care a fost aplicată la adoptare; f) dispoziția executorului judecătoresc; g) calea şi termenul de contestare a încheierii; h) semnătura şi ştampila executorului judecătoresc. Încheierea executorului judecătoresc este executorie de drept din momentul emiterii şi poate fi contestată, în termen de 10 zile de la data comunicării, în instanța de judecată în a cărei rază teritorială biroul executorului judecătoresc îşi are sediul sau, în cazul municipiului Cahul, în instanța de judecată în a cărei circumscripție camera teritorială a executorilor judecătoreşti a stabilit competența teritorială a executorului judecătoresc, dacă legea nu prevede altfel. Contestarea încheierilor executorului judecătoresc nu poate fi temei de suspendare a executării, cu excepția cazurilor prevăzute de prezentul cod.*

Conform prevederilor art. 38 al Legii nr. 113 din 17.06.2010, *executorul judecătoresc are dreptul la remunerarea lucrului său şi la rambursarea cheltuielilor legate de activitatea sa*.

Conform art. 36 alin. (1), (2) Cod de executare în vigoare până la 01 ianuarie 2023 „*cheltuielile de executare se compun din taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc, spezele procedurii de executare şi onorariul executorului judecătoresc.*

Debitori ai taxelor pentru efectuarea actelor de executare şi ai spezelor procedurii de executare sânt în mod solidar creditorul şi debitorul procedurii de executare, dacă legea nu prevede altfel. În cazul în care creditorul a avansat integral cheltuielile de executare, debitor al cheltuielilor devine debitorul procedurii de executare."

Conform art. 37 alin. (8) Cod de executare în vigoare până la 01 ianuarie 2023 „*pentru documentele executorii conform cărora calitatea de creditor o are statul se vor achita în avans taxele de intentare şi de arhivare a dosarului de executare, precum şi spezele procedurii de executare.*"

Potrivit art. 38 alin. (1) și (3) din Legea privind executorii judecătorești nr.113 din 17 iunie 2010: *„executorul judecătoresc are dreptul la remunerarea lucrului său şi la rambursarea cheltuielilor legate de activitatea sa; taxele pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc şi spezele procedurii de executare vor fi considerate cost al acestei proceduri".*

Completul de judecată consideră neîntemeiată poziția din recursul declarat a Serviciului Fiscal de Stat, precum că executorul judecătoresc nu avea temeiul legal de încasare a cheltuielilor de executare în speță. Acest drept al executorului judecătoresc rezultă direct din norma legală sus menționată, care a fost în vigoare la momentul emiterii încheierii contestate.

Mai mult, în contextul normelor legale, neîntemeiate se prezintă a fi argumentele Serviciului Fiscal de Stat, precum că acțiunile pentru care a încasat taxele executorul judecătoresc, nu sunt taxate potrivit prevederilor legale.

În conformitate cu Regulamentul privind modul de determinare a mărimii taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare în pct. 11 este stipulat că „*taxele de gestiune a dosarelor de executare şi administrare a documentelor se compun din: taxa de intentare și formare a dosarului de executare – 1 unitate convențională; taxa de arhivare a dosarului de executare – 3 unități convenționale; taxa pentru eliberarea, în termen de cel mult 3 zile lucrătoare, a certificatelor, confirmărilor, a informației scrise despre acțiunile de executare silită întreprinse de către executorul judecătoresc – 1 unitate convențională pentru un document; taxa pentru întocmirea borderoului de calcul al taxelor pentru efectuarea actelor executorului judecătoresc și a spezelor procedurii de executare – 1 unitate convențională pentru o procedură de executare; taxa pentru întocmirea încheierii de distribuire a sumelor realizate în faza executării silite – 10 unități convenționale; taxa pentru eliberarea copiei autentificate a procedurii de executare – 1 unitate convențională. Pentru procedurile de executare transmise în arhivă, se aplică o taxă suplimentară de 1 unitate convențională. În cazul în care solicitarea copiei dosarului de executare este făcută din oficiu de către instanța de judecată, aceste cheltuieli se încasează în conformitate cu prevederile art.94 al Codului de procedură civilă, executorul judecătoresc urmând să expedieze alăturat copiei dosarului, borderoul de calcul al taxei. În cazul în care solicitarea copiei dosarului de executare este făcută din oficiu de către organele de drept, taxa se achită de persoana care a sesizat respectivul organ.*"

Potrivit pct. 15 din Regulamentul sus menționat „*spezele procedurii de executare se constituie din cheltuielile necesare pentru: transportul, păstrarea şi vânzarea bunurilor*

debitorului, care se determină conform tarifelor incluse în contractele de prestări servicii; deschiderea forțată și închiderea încăperilor, strămutarea sau înlăturarea îngrădirilor, care se determină conform tarifelor incluse în contractele de prestări servicii; remunerarea specialiștilor, experților, martorilor asistenți și altor persoane antrenate în procesul de executare – conform Hotărârii Guvernului nr.270 din 15 martie 2006 "Cu privire la aprobarea mărimilor sumelor bănești achitate persoanelor fizice citate de către instanța judecătorească, organele de urmărire penală, de examinare a materialelor administrative și cele de executare a documentelor executorii". În cazul efectuării lucrărilor de evaluare și/sau expertiză, costul acestora va fi determinat conform contractului; deplasările executorului judecătoresc efectuate în cadrul procedurii de executare – 15 unități convenționale pentru întreaga procedură de executare, Determinarea modalității de organizare a deplasărilor și tipul transportului utilizat pentru efectuarea actelor de executare ține de organizarea internă a biroului executorului judecătoresc și nu influențează mărimea speței respective. În cazul în care deplasarea executorului judecătoresc se face în afara circumscripției judecătoriei unde își are sediul biroul său, creditorul achită suplimentar 5 unități convenționale pentru o deplasare, fără dreptul de a pretinde încasarea acestei sume de la debitor; căutarea debitorului și a bunurilor lui – în mărime deplină a costului acțiunii efectuate; transferul (expedierea) sumelor încasate – conform Hotărârii Guvernului nr.821/2012 pentru aprobarea tarifelor la serviciile poștale de bază prestate de Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei" și de filialele acesteia; transmiterea sau înmânarea încheierilor, înștiințărilor, telegramelor etc. – conform Hotărârii Guvernului nr.821/2012 pentru aprobarea tarifelor la serviciile poștale de bază prestate de Întreprinderea de Stat „Poșta Moldovei" și de filialele acesteia; asigurarea aducerii forțate a debitorului – în mărimea deplină a costului acțiunii efectuate; organizarea și desfășurarea licitației – în mărimea deplină a costului pentru publicarea anunțului de desfășurare a licitației și locațiunea sălii, conform contractului; plățile bancare pentru transferul și convertirea mijloacelor bănești – în mărimea deplină a costului acțiunii efectuate; eliberarea copiilor și duplicatelor de pe actele procedurale – pentru eliberarea copiilor xerox (sau prin fax) – 0, 025 unități convenționale pentru o pagină; comunicarea actelor executorului judecătoresc – în mărimea deplină a costului acțiunii efectuate."

Prin urmare, Completul de judecată constată că toate acțiunile indicate de către executorul judecătoresc în borderoul de calcul al procedurii de executare, sunt prevăzute de lege și indicându-le executorul judecătoresc nu a depășit careva limitele prevăzute de lege. Considerente din care sunt lipsite de suport legal alegațiile recurentului Serviciul Fiscal de Stat precum că cheltuieli de executare încasate de executorul judecătoresc, sunt în afara cadrului legal, fiind declarative care reprezintă un dezacord subiectiv al autorității fiscale cu încasarea cheltuielilor de executare.

În acest sens, Completul de judecată reține ca întemeiate toate constatările instanței de fond prin care a reținut ca foind legală poziția executorului judecătoresc cu privire la încasarea cheltuielilor de executare în speță. Dat fiind că, chiar și în cadrul refuzului de a primi documentul executoriu spre executare, această soluție este materializată prin emiterea încheierii și formării

dosarului de executare cu ulterioară arhivarea acestuia în condițiile legii, pentru care legislația prevede încasarea taxelor.

Considerente din care, poziția Serviciului Fiscal de Stat că odată cu refuz în primirea documentului executoriu spre executare nu pot fi încasate cheltuieli de către executorul judecătoresc este una greșită, care nu este susținută prin cadrul normativ legal.

Notabil este faptul că pentru documentele executorii conform cărora calitatea de creditor o are statul se vor achita în avans taxele de intentare şi de arhivare a dosarului de executare, precum şi spezele procedurii de executare. Astfel, executorul judecătoresc este în drept să încaseze sau să solicite încasarea cheltuielilor de executare de la creditorul urmăritor, or, partea care solicită efectuarea anumitor acțiuni, este ținută să achite executorului judecătoresc efectuarea acțiunilor corespunzătoare.

Nu este reținut argumentul recurentului precum că executorul judecătoresc nu a intentat procedura de executare, dar a refuzat și aceasta nu avea careva temei legal întru compensarea cheltuielilor de executare, or, executorul judecătoresc până la intentarea procedurii de executare întreprinde un șir de acțiuni procesuale pentru a fi stabilit dacă urmează ca să fie intentată procedura de executare, respectiv acestea acțiuni se taxează conform Regulamentului menționat supra, iar persoana care solicită efectuarea anumitor acțiuni, va suporta cheltuielile date, reieșind din faptul că, taxele pentru actele efectuate de executorul judecătoresc și spezele procedurii de executare suportate de executorul judecătoresc îi sunt rambursate în măsură deplină.

Referitor la practica judiciară națională reiterată de recurent referitor la încasarea cheltuielilor de executare, Completul de judecată notează că la caz contestația a fost înregistrată la data de 03.11.2022, corespunzător este aplicată legislația pertinentă la momentul înaintării contestației, potrivit căreia legiuitorul a prevăzut dreptul executorului judecătoresc de a încasa cheltuieli de executare de la creditor, în cazul din speță SFS.

Prin urmare, Completul de judecată reliefă că recurentul nu a invocat argumente veridice și plauzibile în vederea justificării ilegalității încheierii instanței de fond, iar din conținutul cererii de recurs nu rezultă existența temeiurilor de admitere a cererii de recurs.

Respingând recursul instanța de recurs pune în evidență faptul că, potrivit jurisprudenței CtEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat, asemenea aspecte nu se regăsesc.

În virtutea celor expuse, Completul de judecată respinge ca fiind nefondate și lipsite de pertinență, toate alegaţiile menționate de către recurent.

Având în vedere cele dezvoltate mai sus și că, argumentele invocate în cererea de recurs nu și-au găsit confirmarea, iar instanța de recurs judecă recursul împotriva încheierii emise de prima instanță pentru a repara erorile de drept, Completul de judecată ajunge la concluzia de a respinge recursul ca fiind nefondat, cu menținerea încheierii contestate.

Din aceste raționamente, dată fiind situația factuală și juridică ale cauzei, în conformitate

cu prevederile articolelor 427 lit. a) și 428 din Codul de procedură civilă, Completul de judecată al Curţii de Apel Sud, sediul Cahul,-

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către Serviciul Fiscal de Stat.

Se menține încheierea Judecătoriei Cahul sediul Central din 20 iulie 2023, pronunțată în cauza civilă la contestația depusă de Serviciul Fiscal de Stat Direcția Generală Recuperare Creanțe către executorul judecătoresc Constantin Vladislav, debitorul Racovița Dmitrii, intervenient accesoriu Inspectoratul de Poliție Cantemir, împotriva încheierii nr.096s-265/2022 din 19 octombrie 2022 privind refuzul de a primi documentul executoriu spre executare, în partea încasării cheltuielilor de executare.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,	*Judecător*	*Judecător*
Evgheni BANCOV	*Andrei SCRIPCENCO*	*Inga GORLENCO*